

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับละครของความทุกข์และความทุกข์นี้ เป็นเวลาครึ่งวงจรมีความสุข และอีกครั้งวงจรมีความทุกข์ พ่อมาเพื่อจัดความทุกข์ของลูกและให้ความสุขแก่ลูก
- คำถาม:** ลูกบางคนเป่าแตรของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใดเพื่อให้หัวใจของพวกเขารู้สึกพอใจ?
- คำตอบ:** บางคนคิดว่าพวกเขากลับมาสมบุรณ์พร้อม ที่พวกเขาพร้อมแล้วอย่างแท้จริง ด้วยการคิดสิ่งนี้พวกเขาทำให้หัวใจของพวกเขารู้สึกพอใจ สิ่งนี้ลูกเรียกว่า “การเป่าแตรของลูกเอง” (คิดว่าตนเองฉลาดมาก) บาบาพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ยังคงต้องทำความพยายามอย่างมาก เมื่อลูกกลับมาริสุทธี ก็จำเป็นต้องมีโลกที่บริสุทธีด้วยเช่นกัน อาณาจักรต้องถูกก่อตั้งขึ้น ไม่มีใครสามารถกลับบ้านเพียงลำพัง
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ...

โอมซานติ ลูกๆ ได้รับคำแนะนำของตัวลูกเองแล้ว พ่อพูดว่า: เราทุกคนเป็นดวงวิญญาณ ทุกคนเป็นมนุษย์ ไม่ว่าใครบางคนใหญ่หรือเล็ก, ประธานาธิบดี, ราชาหรือราชินี ทุกคนเป็นมนุษย์ พ่อพูดว่า: ทุกคนเป็นดวงวิญญาณและพ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือผู้สูงสุด ลูกๆ รู้ว่าท่านคือพ่อของลูก ดวงวิญญาณ นั่นคือลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย และผ่านบราห์มา ก็มีสกุลที่สูงหรือต่ำของลูกๆ พี่น้องหญิงชาย ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อหนึ่งท่านและอธิบายให้แก่ลูกทั้งหมด ไม่มีใครอื่นรู้จักพ่อ ผู้คนร้องเพลง: “โอ พระเจ้า”, “โอ แม่และพ่อ” เนื่องจากต้องมีผู้เดียวที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านคือพ่อของทุกคน ผู้ที่ประทานความสุขแก่ทุกคน ลูกๆ รู้เกี่ยวกับการละเล่นของความทุกข์และความทุกข์นี้ ผู้คนเชื่อว่ามีความสุขในขณะหนึ่งและมีความสุขในเวลาถัดไป พวกเขาไม่เข้าใจว่ามีความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจรมีความสุขและแล้วก็ความทุกข์อีกครั้งวงจรมีสภาพของสะโตประธาน, สะโต ราโจและตาโม เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในอาณาเขตแห่งความเจ็บสงบ ทุกดวงวิญญาณที่นั่นคือทองแท้ ไม่มีใครที่นั่นจะสามารถมีอัลลอยใดๆ ในตัวเขา แม้ว่าแต่ละดวงวิญญาณจะมีบทบาทของเขาเองบนที่ก้อยภายใน ทุกดวงวิญญาณก็คงอยู่อย่างบริสุทธี ไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธีสามารถคงอยู่ที่นั่นได้ ในปัจจุบันไม่มีดวงวิญญาณที่บริสุทธีสามารถอยู่ที่นั่น ลูกเครื่องประดับของสกุลบราห์มิงกำลังจะกลับมาบริสุทธี ลูกจะไม่เรียกตนเองว่าเทพในตอนนี เหล่าเทพปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ลูกจะไม่ถูกเรียกว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ก็ไม่มีใครนอกจากเทพที่จะถูกเรียกเช่นนั้น มีเพียงลูกเท่านั้นที่รับฟังสิ่งเหล่านี้จากปากของมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่ามหาสมุทรแห่งความรู้มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น มนุษย์มาอีกครั้งด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ บางคนหลังจากได้ยินความรู้นี้ก็แล้วก็นำสันสการ์เหล่านั้นติดตัวไปกับพวกเขาเมื่อพวกเขาจากไป และแล้วพวกเขาก็กลับมาที่นี่และเริ่มที่จะรับฟังความรู้อีกครั้งหนึ่ง เหตุนี้เองเมื่อพวกเขามีอายุเพียงหกถึงแปดขวบ พวกเขาที่มีความเข้าใจที่ดีมากเพราะดวงวิญญาณนั้นคือดวงวิญญาณเดียวกัน พวกเขาสนุกกับการรับฟังความรู้นี้ ดวงวิญญาณเหล่านั้นเข้าใจว่าพวกเขาได้รับความรู้ของพ่ออีกครั้ง พวกเขามีความสุขนั้นอยู่ภายใน พวกเขากลายเป็นผู้ที่ฉลาดและเริ่มที่จะสอนผู้อื่น เช่นเดียวกับทหารที่นำสันสการ์ของพวกเขาไปกับพวกเขาและกลับมามีความสุขที่มีส่วนร่วมในการรับใช้ของพวกเขาตั้งแต่วัยเด็ก เวลานี้ลูกต้องทำความพยายามที่จะกลายเป็นนายของโลกลใหม่ อธิบายแก่ทุกคนว่า: คุณสามารถกลายเป็นนายของโลกลใหม่หรือดินแดนแห่งความเจ็บสงบ ดินแดนแห่งความเจ็บสงบคือบ้านของคุณที่ซึ่งคุณได้จากมาเพื่อเล่นบทบาทของคุณที่นั่น ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เพราะไม่มีใครรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ ลูกเองก็ไม่วุ่นวายเช่นกันว่าลูกมาที่นี่จากโลกที่ไม่มีตัวตน ที่ลูกคือจุดแห่งแสง แม้ว่าซานยาสซึ่งจะพูดว่ามีดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก แต่สติปัญญาของพวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณมีรูปที่ใหญ่โต ด้วยการพูดถึงซาลิแกรมพวกเขาก็คิดว่าดวงวิญญาณมีรูปที่ใหญ่โต ดวงวิญญาณคือซาลิแกรม เมื่อมีการสร้างไฟบุชยัญ พวกเขาสร้างซาลิแกรมขนาดใหญ่ เมื่อพวกเขากราบไหว้บูชา พวกเขาเก็บรูปที่ใหญ่โตของซาลิแกรมในสติปัญญาของพวกเขา พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนี้คือความไม่รู้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีใครในทั้งโลกที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีใครอธิบายว่าดวงวิญญาณคือจุดและดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน พวกเขาบอกว่าพระเจ้าอยู่ในรูปแห่งแสงอันเป็นนิรันดร์, ธาตุบราห์ม พวกเขาพิจารณาว่าธาตุบราห์มเป็นพระเจ้า แต่พวกเขาก็เรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าแต่ละคนได้นำรูปของดวงวิญญาณที่เล็กมาใช้เพื่อที่จะเล่นบทบาท และแล้วพวกเขาก็ได้หลอมรวมไปในแสงที่ยิ่งใหญ่ จะเกิดอะไรขึ้นหลังจากที่พวกเขาได้หลอมรวมไปสู่สิ่งนั้น? บทบาทของพวกเขาจะถูกหลอมรวมไปด้วย ดังนั้นต้องมีความผิดพลาดอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อมาเพื่อจะให้การ

หลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกภายในหนึ่งวินาที และแล้วหลังจากครึ่งวงจรของการลงบันไดมา ลูกก็เข้าไปสู่ชีวิตของการมีบ่วงพันธะ และแล้วพ่อก็มาและมอบชีวิตแห่งอิสรภาพแก่ลูก เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ประทอนการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ดังนั้นจงจำพ่อผู้เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำท่านเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกๆมากมายก็คิดว่าพวกเขากลับมาสมบูรณ์พร้อม ที่พวกเขานั้นพร้อมอย่างสมบูรณ์ พวกเขาทำให้หัวใจของเขาพอใจด้วยการคิดเช่นนั้น ราวกับว่าพวกเขาเป่าแตรของตนเอง บาบาพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกยังคงต้องทำความพยายามอย่างมาก เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ จำเป็นต้องมีโลกที่บริสุทธิ์สำหรับลูก ไม่มีใครสามารถกลับบ้านเพียงลำพังได้ ไม่ว่าใครบางคนพยายามที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมอย่างรวดเร็วมากแค่ไหน นั่นก็ยังคงเป็นไปไม่ได้ อาณาจักรยังคงต้องมีการก่อตั้ง แม้ว่านักเรียนกลับมาฉลาดมากในการศึกษาเล่าเรียนของเธอ การสอบก็สามารถทำได้ในเวลาที่ถูกต้องเท่านั้น การสอบไม่สามารถทำได้เร็วกว่านี้ เช่นเดียวกันกับที่นี่ เมื่อถึงเวลา ผลการศึกษาของลูกจะออกมา ไม่ว่าความเพียรพยายามของใครบางคนจะดีแค่ไหน เขาก็ไม่สามารถพูดว่าเขาพร้อมอย่างสมบูรณ์ ไม่เลย ยังไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่สามารถกลับมาเต็ม 16 องศาได้ ยังคงต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก อย่าเพียงแต่ทำให้หัวใจของลูกพอใจด้วยการคิดว่าลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อมแล้ว ไม่เลย ลูกต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อมอย่างแท้จริงในเวลาสุดท้าย อย่าได้เป่าแตรของลูกเอง ทั้งอาณาจักรยังคงต้องมีการก่อตั้ง ไซ้เป็นที่เข้าใจว่าเวลาเหลือน้อยมาก ชีปนาวุธทั้งหมดถูกประดิษฐ์ขึ้น พวกเขาใช้เวลาในการสร้างชีปนาวุธเหล่านั้นในตอนแรก แต่เวลานี้พวกเขามีการฝึกฝนสิ่งนั้น พวกเขาสามารถสร้างอาวุธเหล่านั้นได้อย่างรวดเร็ว ทั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร การผลิตระเบิดยังคงดำเนินต่อไปเพื่อการทำลายล้าง คำว่า "ชีปนาวุธ" ก็ยังมีการกล่าวไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์นั้นว่าเหล็กนั้นออกมาจากท้องของบางคนและแล้วสิ่งนั้นสิ่งนี้ก็เกิดขึ้น เรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้นไม่จริง พ่อมาและอธิบาย: สิ่งเหล่านั้นถูกเรียกว่าชีปนาวุธ เวลานี้เราต้องเปลี่ยนจากตาโมประธานไปเป็นสะโตประธานก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่ลูกเคยเป็นทองแท้ บาร์ตถูกเรียกว่าดินแดนแห่งสัจจะด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเวลานี้กลายเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวง ทองคำก็มีของแท้และของปลอมด้วย เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าคำสรรเสริญของพ่อคืออะไร: ท่านคือเมล็ดของโลกมนุษย์ สัจจะ และเป็นผู้มีชีวิต ก่อนหน้านั้นลูกเพียงแค่เคยร้องเพลงนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังเติมเต็มลูกด้วยทุกคุณธรรม พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดจงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ชื่อของพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามท่านจะทำอะไรเมื่อท่านมา? ไม่มีใครรู้อะไรนี้ ไม่สามารถมีเพียงสีดำเดียว; ลูกทั้งหมดคือสีดำ พ่อบอกสิ่งที่ไม่ใช่สีดำกัดแก่ลูกเพื่อนำลูกไปสู่ความไม่มีสีดำกัด ลูกเข้าใจด้วยสติปัญญาที่ไม่ใช่สีดำกัดของลูกว่าไม่ว่าลูกจะเป็นหญิงหรือชาย, ลูกทั้งหมดคือสีดำ ลูกทั้งหมดอยู่ในกรงขังของราวันราม(พระเจ้า)มาและปลดปล่อยลูกทั้งหมดออกจากกรงขังของราวัน ราวันไม่ใช่มนุษย์ ได้เคยมีการอธิบายแล้วว่ามิกิเลสทั้งห้าในทุกคน เหตุนี้เองโลกนี้จึงถูกเรียกว่าอาณาจักรของราวัน ชื่อจริงๆคือโลกที่ปราศจากกิเลสในขณะที่คือโลกที่มีกิเลส มีชื่อแตกต่างกัน นี่คือโรงค้าประเวณีในขณะที่นั่นคือวัดของชีวา ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของโลกที่ปราศจากกิเลส ผู้คนที่มิกิเลสไปและกัมกราบรูปบูชาเหล่านั้น ราชาที่มีกิเลสก็ไปและกัมกราบรูปบูชาของราชาที่ปราศจากกิเลส เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งระยะเวลาของวงจร ดังนั้นพวกเขาจะรู้อย่างไรว่าอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นเมื่อไหร่? จะต้องเป็นครั้งต่อครั้ง เมื่อไหร่ที่พวกเขาบอกว่าอาณาจักรของรามเริ่มขึ้นและอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น? พวกเขาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้โดยสิ้นเชิง เวลานี้พ่ออธิบายว่า: วงจรของ 5000 ปีนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆ เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าลูกแสดงบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกและแล้วก็กลับบ้าน ลูกยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในยุคทองและยุคเงิน นั่นคืออาณาจักรของราม และแล้วลูกก็ไปสู่อาณาจักรของราวัน การละเล่นนี้เกี่ยวกับชัยชนะและการพ่ายแพ้ ลูกได้รับชัยชนะและกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ และแล้วลูกก็พ่ายแพ้และกลายเป็นนายของนรก สวรรค์แยกจากนรก เมื่อบางคนตาย, พวกเขาพูดว่าเขาได้จากไปสวรรค์แล้ว ลูกไม่พูดเช่นนั้นอีกต่อไปแล้วเพราะเวลานี้ลูกรู้ว่าสวรรค์มีอยู่เมื่อไหร่ คนอื่นพูดว่าคนนั้นคนนั้นหลอมรวมไปสู่แสงหรือเขาไปสู่นิพพาน ลูกพูดว่าไม่มีใครสามารถหลอมรวมเข้าไปสู่แสงได้ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ประทอนการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ยุคทองถูกเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้เป็นนรก นี่เป็นเพียงเรื่องของบาร์ตเท่านั้น ไม่มีสิ่งใดของสวรรค์อยู่เบื้องบนนั้น ในวัดดิลาลา มีภาพสวรรค์อยู่บนเพดาน ดังนั้นผู้คนจึงเชื่อว่าสวรรค์ต้องอยู่เบื้องบนนั้นจริงๆ มนุษย์จะอยู่บนเพดานได้อย่างไร? พวกเขานั้นบุद्धอย่างสมบูรณ์ เวลานี้ลูกอธิบายทุกสิ่งให้กับพวกเขาอย่างชัดเจนมาก ลูกรู้ว่าลูกเป็นชาวสวรรค์ที่นี่ และลูกก็กลายเป็นชาวนรกที่นี่ด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นนารายณ์ ผู้คนเหล่านั้นก็เล่าเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาไม่ได้เล่าเรื่องราวของการกลายเป็นรามและสีดำ, เป็นเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ สถานภาพที่สูงที่สุดคือของลักษณะและนารายณ์ อื่นๆจะน้อยลงไปสององศา ต้องทำความเพียร

พยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ดังนั้นหากลูกไม่ทำความพยายามลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงค์ เมื่อผู้คนของบาร์ตกลับมากับบิสุทธิ พวกเขาก็ลืมนึกถึงศาสนาของตนเอง แม้ว่าชาวคริสต์เคยจะกลับมาตามประเพณีจากสะโตด้วย แต่อย่างน้อยพวกเขาก็ยังคงเป็นของชุมชนคริสต์เดิม ผู้คนของชุมชนเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเรียกตนเองว่าอินดู พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าพวกเขาตั้งเดิมแล้วเป็นของศาสนาเทพ มันน่าแปลกใจ เมื่อลูกถามพวกเขาว่าใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาอินดู พวกเขาก็จะกลับมาสับสน พวกเขากลับไปหาบูชาเทพ ดังนั้นพวกเขาต้องเป็นของศาสนาเทพ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าในตอนแรกมีสุริยวงค์ และแล้วศาสนาอื่นก็เข้ามา ลูกยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกบางคนรู้สิ่งนี้อย่างถูกต้อง แม้แต่ในโรงเรียน ความรู้ก็อยู่ในสติปัญญาของนักเรียนบางคนเป็นอย่างดี แต่ในสติปัญญาของคนอื่นไม่ค่อยดีมากนัก ที่นี้เช่นกันผู้ที่สอบตกก็ถูกเรียกว่านักเรียน ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงค์ นั่นคือลดลงไปสององศา พวกเขาไม่สามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อม ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่ในสติปัญญาของลูก นักเรียนก็ศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่มีขีดจำกัดในโรงเรียน แต่พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับโลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือนอกโลกที่มีตัวตน ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก กองทัพนี้คือกองทัพของผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง กองทัพนี้จดจำพ่อและวงจร สติปัญญาของลูกมีความรู้นี้ แต่ลูกไม่มีอาวุธใดๆ ฯลฯ ลูกรู้แจ้งเกี่ยวกับตัวเองผ่านความรู้นี้ พ่อให้ความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก คำแนะนำสั่งสอนของพ่อคือ: เวลานี้จดจำผู้สร้างเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มากเท่าที่ลูกกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นให้กลับมาเป็นเช่นเดียวกันและทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น นี่เป็นเรื่องทั่วไป เนื่องจากการใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะลูกจึงลืมพ่อ ศรีกฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อ พ่อถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อท่านมาเท่านั้นที่เราสามารถกลับไปยังอาณาเขตแห่งความเจียบสงบของเราได้ ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อให้ได้มาซึ่งการหลุดพ้น ลูกอธิบายแก่พวกเขาอย่างง่ายดาย บอกพวกเขาว่า: ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้น เหตุใดท่านจึงไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา? พวกเขาไปและนั่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาเพราะพวกเขาต้องการที่จะตายที่นั่น เมื่อใครบางคนกำลังจะตายในเบงกอล ผู้คนที่นี่ก็นำเขาไปที่แม่น้ำคงคาและสวดภาวนาชื่อ“ฮารี” (พระเจ้า) พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณนั้นจะได้รับการปลดปล่อย ดวงวิญญาณนั้นออกจากร่างกายไป แต่เขาไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ได้ เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหาท่านเท่านั้น พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อมาและทำให้โลกเก่าเป็นโลกใหม่ พ่อไม่ได้สร้างโลกใหม่ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เติบโตเองด้วยคุณธรรมของพ่อ ทำความพยายามที่จะทำให้ตนเองบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ก่อนการสอบ อย่าได้เป่าแตรของลูกเอง
2. กลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นเดียวกัน จดจำพ่อและวงจร รับฟังสิ่งที่ไม่มีความจำกัดที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดบอกลูกและให้สติปัญญาของลูกไม่มีขีดจำกัด อย่าให้สติปัญหามีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่เลวร้ายด้วยสภาพดั้งเดิมของลูกและกลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะในยุคบรรจบพบกัน
วิธีที่จะได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่เลวร้ายคือการนำสภาพดั้งเดิมของลูกมาใช้ แม้ร่างกายนั้นจะไม่ใช่ของลูก แต่ก็ไม่ใช่ลูก สภาพดั้งเดิมของลูกหรือศาสนาดั้งเดิมของลูกทำให้ลูกสัมผัสกับความสุข ศาสนาใดๆก็ตาม นั่นคือ ศาสนาภายนอกหรือสำนักกูรูของร่างกายทำให้ลูกสัมผัสกับความทุกข์ประเภทใดประเภทหนึ่ง ผู้ที่รักษาสภาพดั้งเดิมของเขาไว้อย่างสม่ำเสมอจะสัมผัสกับความสุขอยู่เสมอ ไม่มีคลื่นแห่งความทุกข์มาถึงพวกเขา พวกเขากลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะในยุคบรรจบพบกัน

คติพจน์: จบสิ้นความแรงของกระแสความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดๆด้วยพลังแห่งการเปลี่ยนแปลง

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอด้วยสำนึกูรู้ของรูปรวม

ผู้คนพูดว่า: “ไม่ว่าฉันจะมองไปทางไหน ฉันก็เห็นแต่ท่านเท่านั้น และเราพูดว่า “ไม่ว่าเราจะทำอะไรและไม่ว่าเราไปที่ไหน พ่อก็อยู่กับเราเสมอ” นั่นคือ ท่านอยู่กับเรา เช่นเดียวกับที่หน้าที่ของลูกอยู่กับลูก ในทางเดียวกัน ผู้ที่คลใจให้ลูกทำหน้าที่นั้นก็อยู่กับลูกอย่างต่อเนื่อง คารันฮาร์ (ผู้ที่ทำ) และคาราวันฮาร์ (ผู้ที่คลใจให้ลูกทำ) ทั้งสองรวมกัน